

Polletno poročilo o delu davčne uprave v Šiški

Kvalitetnejše delo davčne službe

Zaradi pospešenih odmer davkov in povečane izterjatve zaostankov je davčna služba v občini Šiška veliko bolj učinkovita kot lani. — Septembra bodo organizirali tečaj iz zakona o splošnem upravnem postopku za vse delavce davčne uprave.

Iz polletnega poročila o delu davčne uprave v občini Ljubljana-Šiška je razvidno, da je delo davčne službe vedno bolj obširno, ker iz leta v leto narašča število davčnih in prispevnih zavezancev.

Vendar pa je delo davčne uprave, ki zaposluje 46 delavcev, kljub mnogim pomanjkljivostim in številnim spremembam predpisov dela mnogo bolj kvalitetno in učinkovito kot lansko leto. Da bi delavci pridobili teoretično znanje, je po predhodnem sporazumu z izvršnim svetom skupščine občine dogovorjeno z Višjo upravno šolo, da ta organizira tečaj iz zakona o splošnem upravnem postopku septembra in katerega se bodo udeležili vsi delavci davčne uprave.

Realizacija občinskega proračuna temelji skoraj v celoti na ekspeditivnosti dela davčne uprave. Kljub znižanju stopnje prometnega davka od maloprodaje od 4 na 3 odstotke ter prenosa obveznosti plačila prometnega davka od prodaje motornih vozil v domicilno občino, sta plan dohodkov in realizacija do 30. junija porasla v primerjavi s preteklim letom. Realizacija je v primerjavi s preteklim letom za 25 odstotkov višja in dosega 49 odstotkov postavljenega plana dohodkov za leto 1976. K temu je zlasti pripomoglo delo davčne uprave zaradi pospešenih odmer davkov in povečane izterjatve zaostankov.

Posebno uspešno je bilo delo referata za odmero davka iz obrtne dejavnosti, saj so doslej pregledali poslovne knjige 329 zavezancev in ugotovili za 42 odstotkov višjo davčno osnovo glede na napovedano. Z dobro organizacijo dela se lahko pohvali referat za odmero davka od skupnega dohodka občanov, ker jim je uspelo izdati odločbe mesec in pol prej kot v preteklem letu. Občanov, ki so v letu 1975 dosegli več kot 50.000 din skupnega dohodka, je 13.283, od tega je bil 7.259 občanom predpisan davek.

Delavci davčne službe se zavedajo, da kljub trudu ne morejo zadovoljiti vsem zahtevam, zato nenehno vlagajo trud v izpopolnjevanje dela in uvajanja novih metod, kar bodo prav gotovo pokazali rezultati ob koncu poslovnega leta.

R. E.

Ob potresu na Tolminskem

V treh urah 40 prikolic

Poleg tega občani zbirajo sredstva tudi v krajevnih skupnostih

Na območju Posočja so se občani zbužali 15. septembra ob močnih sunkih novega potresa. Ogromne gmote globoko pod površjem so še ves dan spominjale prestrašeno prebivalstvo, da se še niso umirile. Akcija pomoči je

stekla takoj po vsej Sloveniji. Štab za civilno zaščito v Šiški je v slabih treh urah uspel zbrati 40 stanovanjskih prikolic, ki so jih prispevale šišenske delovne organizacije. Nekatere delovne organizacije, ki lastnih prikolic nimajo, ali pa jih imajo kampirane daleč ob jadranski obali so celo kupile popolnoma nove avtomobilske počitniške prikolicice.

Tako so po eno prikolico dali Alko-Fructal, Avtomontaža, Kot, Megrad, Objekt, delavci uprave skupščine občine Šiška, Tiki, Tovarna dekorativnih tkanin, Slovenija vino in Unitas, dve so odstopili v Donitu, Elektrovodu, Rašici, Standardinvestu, Slovenija avtu in Colorju. V Leku, Pivovarni Union in Viatorju TOZD tovrni promet so prispevali kar tri, v Litostroju so se odločili, da bodo prizadetim občanom v Tolminu poslali kar pet, v Viatorju TOZD Storitvena dejavnost pa štiri prikolicice.

Poleg tega bo Lek nakazal v Posočje sredstva namenjena za proslavo njegove 30-letnice obstoja, enodnevni osebni dohodek, 100.000 din iz sklada za pomoč družbenopolitičnim skupnostim in organizacijam, pomoč v delovni sili z inštalaterji ter odstopil v uporabo šest sob v počitniškem domu v Umagu. Enodnevnega zasluzka so se v korist Posočja odpovedali tudi v Sanitariji, ABC-Delikatosa, Graverstvo orodjarstvo na Celovski 83, Slovenija avtu, Mostovni, kjer so nakazali še 10.000 din iz sklada skupne porabe ter Tapu, kjer so se odločili še za pomoč v obliki 10 enojnih in enega dvojnega vložka za postelje.

Ze naslednji dan so delovne organizacije pričele dovažati prikolicice v Tolmin, nekatere pa so morale ponje v Umag, Savudrijo in druge kraje ob Istrski in Slovenski obali.

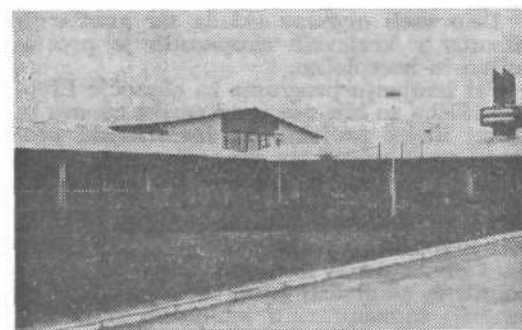
Prvi krog akcije zbiranja pomoči Posočju ob novih potresnih sunkih je bil v Šiški hiter in učinkovit, kar je pokazalo veliko solidarnost naših delovnih ljudi s prizadetimi Tolminci.

V drugem krogu, ki pa je neobvezen in se te dni komaj pričinja, pa so v predstavnstvu nižkega Vulkanu Gumacommerce sklenili, da se bodo odrekli enodnevnemu zasluzku in avtomobilski prikolicici. Prav tako je prikolico poslalo tudi Podjetje za avtomatizacijo prometa. Obrtnik Žitnik Miha iz Svetja pri Medvodah je dal na voljo pet delavcev za pet dni za inštalacijo centralne kurjave, v Bayer-Pharma Jugoslavija pa so se v znesku 50.000 din odrekli enodnevnemu zasluzku in sredstvom namenjenim za sindikalni izlet. Enodnevnemu osebnemu dohodku so se odpovedali tudi v Autoemoni in Drogeriji v ulici Milana Majna.

Tako je drugi krog zbiranja pomoči, še posebej pokazal veliko solidarnost naših delovnih ljudi in občanov, ki zbirajo sredstva tudi v krajevnih skupnostih.

Ivo Brečić

OŠ PIRNIČE — nova osnovna šola

To osnovno šolo smo pričeli graditi 8. novembra 1974, v uporabo pa je bila predana 19. decembra 1975. Gradnja se je odvijala v izjemno težkih pogojih (talna voda, glinasta tla). Po odloku je bil za to šolo predviden objekt z 8 do 10 učilnicami in s telovadnico. Dejansko je bila zgrajena šola z 12 učilnicami, s kuhinjo za 1.000 obrokov, z večnamenskim prostorom in jedilnico.

Predvideni stroški po odloku so bili planirani v znesku 5.000.000 dinarjev, sedanja skupna vrednost objekta pa znaša po znanih podatkih nekaj več kot 24.000.000 dinarjev.

NAŠI KLIČAJI!!!

Obveščanje in obveščenost

Analiza polletnega gospodarjenja je spet razkrila stare grehe. Res je, da vsake toliko časa spregovorimo o njih in smo prj tem bolj ali manj »gromovniški«, polni močne volje, da neurejenim razmeram pristrizemo peruti — razmere pa se, žal, bore malo spremenile.

Gre za problem obveščanja, ki je že dolgo trn v peti naše vsakdanje prakse. Morda bi bilo preveč črnogledo in tudi neupravičeno, da bi kar povprek potegnili črto in rekli, da informiranost šepa. Ne! Prav gotovo smo veliko naredili in tudi najbolj kritično oko bi moralo priznati, da je napredek v zadnjih letih očiten. Večina delovnih organizacij se že lahko pohvali s svojimi časopisi, nekatere so uvedle tudi druge oblike obveščanja. Le zakaj se potem delavci pritožujejo, da vse dotle, dokler o izgubah v svojih temeljnih organizacijah niso prebrali v dnevnem časopisju, niso prav nič vedeli o tem? Zakaj celo tisti, ki redno in z nekakšno željo, da bi čim več izvedeli o svoji temeljni organizaciji združenega dela, prebirajo tovarniške časopise, odkrito povedo, da o slednjem hudo malo piše?

Se za vsem tem skriva nemoč onih, ki časopise urejajo, ali pa je še vedno odločilen vpliv posameznikov in določenih struktur v njihovih organizacijah združenega dela?

Kakorkoli, problem je vsekakor vreden razmisleka in terja globoko analizo. Časopis, ki je sicer doka zanimivo urejen, obogaten z vrsto fotografij, križank, izrezkov iz dnevnega časopisja, načelnih ugotovitev o našem gospodarskem in političnem trenutku, mislim filozofov in podatkov o tem, kdo se je na novo zaposlil v tovarni, prinaša neke vrste popestritev — tistega pravega namena, zaradi česar smo ga ustanovili, pa ne doseže. Je kvečjemu »slikanica« (če se malec ostro izrazimo), ki zavlja bralca proč od poglobljenih problemov v njegovem okolju; je le branje za deževne večere, ne pa časopis, namenjen osveščanju delavcu, ki gloda v probleme zato, da jih bo odpravil.

Kot rečeno, so se te napake v našem sistemu obveščanja znova pokazale ob polletnih rezultatih poslovanja. Temeljiteje bi zatorej kazalo razmisliti o vsem tem, se vprašati, kaj s tovarniškimi tiskom želimo doseči, kdo naj piše vanje in kdo naj dela selekcijo člankov. Sicer pa je vse to že dolgo znano. Le v praksi ne zaživi!

Marjana Vončina